

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült a Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése 2011. január 23-án megtartott ünnepi üléséről.

Jelen vannak: csatolt jelenléti íven felsoroltak.

Csapó Virág köszöntötte a megjelent vendégeket. Felkérte Rátóti Zoltánt, a Csiky Gergely Színház igazgatóját Babits Mihály: Esti kérdés című versének elmondására. A vers elhangzása után pedig felkérte Szita Károly polgármestert köszöntőjének elmondására.

Szita Károly polgármester: „Elnök Úr! Kormányhivatal Vezető Úr! Képviselő Hölgyek és Urak! Mélyen Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Kaposváriak! Kedves Barátaim!

Kaposvár a legjobb levegőjű város!

Igen, Kaposvár az egyik legjobb levegőjű magyar nagyváros. És ez nem csupán levegőtisztasági adatokkal igazolható tény, hanem több, sokkal több annál. De mondok mást.

Kaposvár a legolcsóbb magyar nagyváros is. Igen ez is igaz, hiszen lassan évtizedes gazdálkodással, üzemeltető vállalataink tulajdonának megtartásával, okos politikával és szigorral elértük, hogy Magyarországon évek óta Kaposváron a legalacsonyabb a díja a közszolgáltatásoknak.

És tovább! Kaposváron nőtt a legkisebb mértékben a válság legnehezebb időszakában a munkanélküliség.

És még tovább! Kaposvár az ötszillagos város. Az „Év települése”, az Arany Rózsa díj birtokosa, az ország turizmusbarát települése, aranydiplomát kapott városépítő tevékenységéért, „Európa Virágos Városa”. És Miénk az ország legszebb belvárosa is.

Igen, Kaposvár sok tekintetben a legek városa ma Magyarországon.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Múlt és jövő találkozása lesz az előttünk álló esztendő. Gyökereink ugyanis mélyen ott vannak múltunkban, lehetőségeink pedig a jövőben, a holnapban.

Szeretettel köszöntöm Önöket városunk napján, s kérem közösen gondolkodjunk kicsit mindarról ami mögöttünk van, s arról is, ami elé nézünk.

Erős város csak ott alakulhat ahol erős a közösség. Mert vallom, hogy hiábavalóság azt hinni, hogy közösség nélkül sikeres lehet egy város. Kaposvár pedig újból erős közösséggé vált az elmúlt évtizedben.

Néhány éve még aggódtunk, tavaly reménykedtünk, idén azonban bizakodni gyűltünk össze városunk napján. Mert Kaposvár ma büszke és sikeres város. Azt mutatja Magyarországból, ami igazán értékes, igazán eredeti. A közösség erejét, a kitartást, a munka elvégzésének képességét és a tehetségét. Kaposvár sűrű cseppje lett az országnak. Mert mi kaposváriak is azt akartuk mint minden magyar, csak egy kicsit jobban. Hamvas Bélával valljuk: A változás egyedüli módja nem az, hogy szétrombolom, hanem feljebb emelem. Városunk magasra tette a mércét.

Amikor egy évvel ezelőtt itt álltam Önök előtt igyekeztem reményt és biztatást adni mindenkinek, hogy bízzanak magukban, bízzanak a sikerben, hogy a kitűzött hatalmas feladatot el fogjuk tudni végezni.

Bízzanak abban, hogy e város méltó lesz a büszkeségre. Igyekeztem, miközben magam is tele voltam számos kérdéssel. Vajon képesek leszünk-e véghezvinni amit terveztünk? Vajon le tudjuk-e győzni a válságot? Vajon az út, amit kijelöltünk, hogy a bajban adunk és nem elveszünk, az járható-e? Megannyi kérdés és kétely volt bennem akkor. És ahogyan napról-napra haladtunk előre, a kételyek oszlani kezdtek.

Kaposvár, hála a közösségnek, a kaposváriaknak, a jövő, a remény és a siker felé fordult. Így oszlatva el a kételyt bennem és mindnyájunkban. Jó tudni, hogy együtt vagyunk, hogy számíthatunk egymásra. Hálás szívvel mondok köszönetet minden kaposváriinak. Köszönöm az elvégzett munkát, a kitartást, az odaadást, és azt hogy emelt fővel és bátran szembenéztek a legnagyobb kihívásokkal is.

S nem feledve, hogy egy város jelen történelmét nagyban meghatározza a múlt, hálás szívvel mondok köszönetet az előttünk járó nemzedékek munkájáért is. Köszönöm szüleink, nagyszüleink kitartását és töretlen hitét. Köszönöm Önöknek a fáradságot, az erőt, a tenni akarást. Bizonyágát adták annak, hogy a város nem feléli a múltat, hanem teremti, gyarapítja a jövőt.

Mélyen Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Eddig is tudtuk, hogy csak magunkra számíthatunk, s ha valaki mellénk áll, hát az ajándék. De ajándék csak ünnepnapon érkezik, az pedig ritka.

Igaz, most „kegyelmi” pillanatokat élünk, hiszen törekvéseinket, erőfeszítéseinket siker koronázta. A Kormány a napokban jelentette be gazdaságfejlesztési programját, az Új Széchenyi Tervet, amelyben a nemzeti programok között számos jelentős, városunk történetében óriási jelentőségű fejlesztések szerepelnek.

Mindez azt is jelenti, hogy az ország számít Kaposvárra, hogy ritka pillanatként partnerünk, társunk van városunk további fejlesztésében. A 67-es út, a vasút fejlesztése mind olyan beruházás, amely ugrásszerűen növelheti a város vonzerejét, s ez új dimenziókat nyithat meg Kaposvár jövőjének tervezésében.

Talán nem túlzás azt állítanom, hogy eljött a lehetőségek ideje Kaposvár számára is.

Tisztelt Kaposváriak!

Kérem, gondolják csak meg mit jelent e lehetőség? Nem, ne csak a gazdaság szempontjából, bár nyilván a legfontosabb, hogy nagyobb eséllyel tűzhetjük ki célul a munkahelyteremtést, hanem az egyén szempontjából is.

Mennyi bosszúság volt itt vonatra szállni? Mennyi bosszúság volt innét autóval menni? Mennyi bosszúság volt, hogy kerítés választotta el a Donnert a belvárostól, miközben mi csinósítottuk, fejlesztettük, amit lehetett? S most e sok bosszantó dolog a múlté lehet. Ám e praktikus dolgok mögött más, több is van kedves barátaim.

A közösség ereje, a közösség sikere. Mert a sikerek újra meg újra összekovácsolják az embereket, a sikerek segítenek örülni, büszkének lenni, a siker segít akár a bajt is elviselni, ha arra van szükség.

Most erre a sikerre kaptunk lehetőséget. Nem ingyen, nem alamizsnaként, hanem mert rászolgáltunk az elmúlt év, évek közösen tett erőfeszítéseivel.

A régi politika ugyanis gyenge országot, gyenge nemzetet, gyenge közösséget eredményezett, mert nem tudta hozzáadni az erejét, csak a gyengeségét a közös célokhoz. Ezzel a gyengeséggel szállt szembe városunk. A válságból mi győztesen akarunk kikerülni. Ezt a célt tűztük ki magunk elé néhány éve.

Jelentem, sikerült.

A nagy városátalakító beruházások jórészt befejeződtek, már felsejlik a jövő, Kaposvár új képe, új arca, új formája és új lehetőségei: megújuló belváros és lakótelepek, új közterek és kultúrpalota, épülő fürdő és nagypiac, új ipari park, átalakuló művelődési központ, látogatható Deseda és Rippl-Rónaihoz méltó rómahegyi villa.

Iskoláink, óvodáink, intézményeink színvonalasan működnek, cégeink közösségi tulajdonban vannak, s egyre nagyobb piacokat hódítanak meg a város határain kívül is. Kicsit valóban olyan, mintha országot építettünk volna városunkban az elmúlt évek siralmas történései közepette.

A siker ugyan számos, ahogy teendőink is. De nem állunk és nem is állhatunk meg egyetlen pillanatra sem.

Most más dimenziók felé nézünk. Kitekinthetünk a város határain túlra, nagyobb terveket szöhetünk, nagyobb szellemi és gazdasági erőfeszítéseket tehetünk, s ebben a munkában új inspirációk adódnak minden kaposvári számára.

Kedves Barátaim!

Egyesek szerint legkönnyebben úgy jósolhatjuk meg a jövőt, ha megpróbáljuk magunk megalkotni. Kaposvár a jövőt hordozza magában a megújuló magyar város mintáját. Nagy pillanatok következnek. Kérem Önöket, vegyünk részt mindannyian e várost felemelő években is. Tudom, hogy a mi közösségünk büszke, sikeres és figyelmes közösség. És azt is tudom, hogy érdemes dolgozni városunkért, az itt élőkért. Mert együtt közösen sikeresek, büszkék, gyarapodóak leszünk a XXI. században.

Kérem Önöket, erejük, gondolataik legjavát adják annak a közösségnek a közös sikeréhez, amit Kaposvárnak hívnak! Kérem Önöket, tartsuk meg jó szokásunkat, s gondolkodjunk, tervezzünk együtt, és vigyázzunk mindazokra, akiknek e jövőt, a lehetőséget építjük: az örökösökre, gyermekeinkre!

Isten éltesse Kaposvár valamennyi polgárát és adjon nekünk jó kedvet és bőséget.”

Csapó Virág elmondta, hogy Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése, hogy méltó módon megörökítse, megkülönböztetetten elismerje azon személyeknek, közösségeknek, szervezeteknek a tevékenységét, akik hozzájárultak a város fejlődéséhez, jó hírnevének öregbítéséhez, az alábbi kitüntetésekkel és díjakat adományozza:

Az „Év Sportolója” díjat

Gyenesei Leilának az Építők Atlétikai Club kettős igazolású versenyzőjének, az öttusa sportágban elért kimagasló eredményeiért. Öttusa sportágban, a 2010-es évben, egyéni magyar bajnoki címet szerzett. Világbajnokságon csapatban negyedik, egyéniben hetedik helyezést ért el. Az Európa-bajnok női öttusa váltó tagja, csapatban a második, egyéniben az ötödik helyet szerezte meg. Az országos sportági szövetség döntése alapján 2010-ben megkapta az „ÉV FELNŐTT NŐI ÖTTUSÁZÓJA” címet.

Szövetségi kapitány: Pálvölgyi Miklós.

Edző: Ács Lajosné.

Gyenesei Leila brazíliai edzőtáborozása miatt nem tud részt venni az Ünnepi Közgyűlésen, ezért nevében kérte édesanyját, **dr. Gyenesei Istvánnét** a díj átvételére.

Borsos Dávinak, a Kaposvári Nehézatlétkai Sportegyesület versenyzőjének, a birkózó sportágban elért kimagasló eredményeiért. 1997-ben kezdte a birkózást a Kaposvári Sportiskola, majd a Kaposvári Nehézatlétkai Sportegyesület színeiben. A nemzetközi sikerek, az ifjúsági és junior magyar bajnoki cím után 2010-ben, kötöttfogású birkózásban felnőtt magyar bajnoki címet szerzett. Szlovéniában 10 nemzet 25 csapatának részvételével megrendezett nemzetközi kötöttfogású versenyen első helyezést ért el.

Edzője: Takács László.

Kaposvár Röplabda SE férfi csapatának a röplabda sportban elért kimagasló eredményeiért. A 2010-es esztendőben, a Magyar Kupában és a Nemzeti Bajnokságban ismételten elsők, a Közép-Európai Ligában hetedik helyezést értek el.

Csapatkapitány: Kántor Sándor.

Edző: Zarka Péter.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Város Szolgálatáért” kitüntetés adományoz azoknak a kaposvári polgároknak, akik szakmai vagy társadalmi tevékenységükkel nagymértékben előmozdították a város tudományos, szellemi, gazdasági vagy közösségi életének fejlődését és ezzel kivívták a polgárok megbecsülését. Továbbá a Polgármesteri Hivatalban és az Önkormányzat intézményeiben kiemelkedő szakmai felkészültséggel dolgozóknak, akik magatartásukkal és munkájukkal jelentős mértékben előmozdították az önkormányzati feladatok végrehajtását, a köz szolgálatát.

„Kaposvár Város Szolgálatáért” kitüntetésben részesülnek:

- **Agócsné Horváth Andrea**, a Kisfaludy Iskola tanára
- **Bertók István**, a Noszlopy Közgazdasági Szakközépiskola nyugalmazott tanára
- **Bogáthy Gábor**, a Nagyboldogasszony Római Katolikus Iskola tanára
- **Bödő Sándorné**, a Szociális és Gyermekvédelmi Iroda főmunkatársa
- **Geiger András**, a Geiger Útépítő Kft. ügyvezető igazgatója
- **Gelle József**, az Eötvös Műszaki Szakközépiskola nyugalmazott tanára
- **Gschwindt András** fémműves-mester
- **Mogyorósiné Futó Kinga**, a Városháza nemzetközi referense
- **Dr. Pavlovics György** gyermek-háziorvos
- **Puskás Béla**, a Somogy Megyei Temetkezési Kft. igazgatója
- **Sándor Ildikó**, a Gyöngyfa Napközi Otthon vezetője
- **Schleining Endre**, a Közutasok Teke Klub edzője
- **Szabó Józsefné**, a Polgármesteri Hivatal címzetes főmunkatársa
- **Tamás László** fazekas mester
- **Witz István**, a Donneri Sport Klub alelnöke.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Városért” kitüntetést adományoz azoknak a személyeknek, közösségeknek és szervezeteknek, akik (amelyek) a tudományok, a művészetek, a fejlesztés, a kutatás, a gyógyítás, az oktatás-nevelés vagy a gazdasági élet terén kifejtett példaértékű, magas színvonalú munkájukkal hozzájárultak Kaposvár fejlődéséhez, hírnevének növeléséhez.

„Kaposvár Városért” címet adományoz:

Kamarell Márta művészeti titkár részére. 1960. október 11-én lépte át munkavállalóként a kaposvári Csiky Gergely Színház kapuját. Már 25 évesen művészeti titkárrá nevezték ki. Olyan igazgatóknak volt első számú munkatársa, mint Sallós Gábor, Gáti György, Laczina László, majd 1971-74 között Komor István. Ekkor kezdődött a kaposvári színház aranykora és alakult ki az úgynevezett „Kaposvár jelenség”. A színház nemcsak Magyarország, hanem egész Európa kiemelkedő együttesévé küzdötte fel magát. Később munkatársa volt Zsámbéki Gábornak, majd 30 éven keresztül Babarczy Lászlónak. Znamenák István, s a tragikusan rövid ideig alkotó Schwajda György után ideiglenesen betöltötte a színházigazgatói posztot. Kaposvár színházi életében kifejtett példaértékű munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár Város hírnevének öregbítéséhez.

Prof. Dr. Rosta István egyetemi tanár részére. 1946. októberében született Kaposváron, iskoláit is itt, illetve Pécsen és Budapesten végezte. A Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett gépészmérnöki diplomát. A Kossuth Lajos Tudományegyetemen bölcsészettudományokból doktorált. A Magyar Tudományos Akadémián történelemtudományból szerzett kandidátusi minősítést. 1998-ban elnyerte a Széchenyi Professzori Ösztöndíjat. 1978-tól a Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskolán oktatott, előbb adjunktus, majd docens, 1997-től főiskolai tanár. 1992-95. és 1996-97. között főigazgató-helyettes, 1994-ben megbízott főigazgató, 1994-től tanszékvezető, 2004-2005-ben kinevezett főigazgató. 1999-től a Természettudományi Intézet igazgatója. 2004-ben a Budapesti Műszaki Egyetem habilitált doktora lett. 1993-95. között az Óvó- és Tanítóképzők Egyesületének országos alapító elnöke. Tagja a Professzorok Batthyány Körének és a Magyar Tudományos Akadémia Köztestületének. 1998-tól a “Technika az iskolában” országos folyóirat szerkesztőbizottsági elnöke, somogyi lapokban mintegy 30 írása jelent meg kaposvári vonatkozású tudománytörténet és technikatörténet témakörökben. Eddig tucatnyi somogyi és ezen belül kaposvári elhunyt tudós életútjának feltárásán dolgozott. 2002-ben „Szent-Györgyi Albert Díjat” kapott. Kaposvár tudományos életében kifejtett példaértékű munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez.

Varga Róbert könyvtárigazgató részére. Könyvtárosi pályáját 1968-ban, a Marcali Járási Könyvtárban kezdte. 1972-ben került Kaposvárra, a Megyei Könyvtárba. 1972-ben népművelő-könyvtáros, 1976-ban főiskolán tanári, 1986-ban az ELTE Bölcsészettudományi Karán könyvtárosi oklevelet szerzett. Szakdolgozatát könyvtártörténeti témából írta. Ugyanott a kulturális menedzser szakot is elvégezte. 1993-ban nevezték ki a Megyei és Városi Könyvtár igazgatójává. Több kuratórium tagja és elnöke. Tanít a Kaposvári Egyetem Pedagógiai Főiskola Karán. Több szakmai és közéleti lapban publikál. Könyvtári szakértő, és Somogy megye vezető könyvtári szakfelügyelője. Húsz éven keresztül az Oktatási Tudományos és Kulturális Bizottság szakértő tagjaként dolgozott. A megújult könyvtár építkezésénél végig jelen volt, nagyfokú odafigyelésének köszönhető a beruházás sikeres megvalósulása. Ez az odaadó munkavégzés az intézményvezetői körben példaértékű és

feltétlenül követendő. Magas szakmai kitüntetésként megkapta a Szinnyi József díjat. A tavalyi év végén köszönt le igazgatói megbízatásáról, amelyet végig lelkiismeretesen, hivatásszerűen végzett az olvasni szerető városlakók nagyfokú meglepedésére. Kaposvár közművelődésében kifejtett példaértékű munkájáért, humanista közéleti tevékenységéért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez.

Liget Időskorúak Otthona részére. Ápolást, gondozást nyújtó bentlakásos intézmény és emellett idősek nappali ellátását nyújtó idősek klubjának is otthont ad. 60 éves ember részére jelenti az otthon melegét, továbbá rajtuk kívül még 20 szépkorú tartózkodik klubtagként a családi közösséghez. 2010. január 1.-től szociális étkeztetést is nyújt az intézmény a környékben lakóknak, igény szerint. Az itt dolgozók biztosítják az otthon lakói számára a mindennapok biztonságát, igyekeznek szebbé tenni idős napjaikat és lehetővé tenni számukra a méltó életet. A családi közösség lehetőséget biztosít arra, hogy a dolgozók együtt ünnepeljenek az otthon lakóival, így a családi ünnepek emlékei ne fájó emlékként, hanem egy tartalmas életút fontos állomásaként köszönjön vissza mindenki számára. Az idősekért végzett példaértékű munkájáért és gondoskodásért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez.

A kitüntetést átveszi: Varga Magdolna, az intézmény vezetője és Major Lászlóné, vezető ápoló.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntető címet adományoz a megyei jogú város önkormányzatának legnagyobb elismeréseként a kimagasló életmű, tevékenység és alkotások megkülönböztetett eseteiben azoknak a magyar vagy külföldi személyeknek, akik a gazdasági, társadalmi, tudományos vagy művészeti életben maradandót alkottak, illetve egész életművükkel, kiemelkedő munkásságukkal szolgálták az egyetemes haladás, kultúra vagy művészet ügyét hozzájárulva ezzel közvetlenül vagy közvetve városunk tekintélyének, jó hírnevének növeléséhez.

„Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntető címet adományoz:

Dr. Szirmay Endre nyugalmazott főiskolai tanár, költő, író, műfordító részére. 1920-ban Hernádsaadányban született. Elemi és gimnáziumi tanulmányait Kassán végezte. 1947-ben Budapesten tanári oklevelet szerzett, 1948-ban doktorált. 1948-tól 1959-ig a dombóvári tanítóképző igazgató-helyettese volt. Magyar-olasz-országi szakos főiskolai tanár. Írója számos nyelv- és nyelvművelés főiskolai jegyzetnek, tanulmányoknak, esszéknek, karcolatoknak, tantárgy-pedagógiai cikkeknek, könyvkritikáknak. Verseskötetei: Arány és mérték, Maroknyi sors, Párbeszéd, Kettős portré, Csöndes fohász, Szószóló, Hűség, A mindenség felé, Megváltó remények. Számátalan pedagógiai és irodalmi társaság tagja. A 70-es években kétszer ösztöndíjjal tanulmányúton volt Olaszországban, Siena és Perugia városokban. Kiváló Tanár, az Oktatásügy kiváló dolgozója, a Munka Érdemrend Ezüst fokozatának birtokosa, Kaposvár Városért kitüntetésben részesült 1998-ban megosztva feleségével Szirmayné Báyer Erzsébettel. Több évtizede Kaposvár irodalmi életének egyik meghatározó személyisége. Ars poétikája: hűség a szeretethez, szépséghez, harmóniához. Költőként és tanárként az igazság és a szépség értékeit vigyázta és vigyázza. Magas szintű, példaértékű, több évtizedes oktatói, írói és költői tevékenységéért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez.

Dr. Szirmay Endre nyugalmazott főiskolai tanár „Igen Tisztelt Polgármester Úr! Nagyra becsült Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim, Munkatársaim! Szeretett Közönségünk! Megilletődve köszöntöm mindnyájukat mai ünnepségünk és a Magyar Kultúra napja alkalmából.

Önkéntelenül visszatekintünk a megtett életútra és számadást készítünk. Mi történt hazánkban és velünk, hogyan dolgoztunk, miként álltunk helyt a magunk munkaterületén. Én - többek között - arra az ifjúkori szokásomra is emlékezem, hogy gyűjtöttem a jeles emberek bölcs mondásait is. Ma is eszembe jut az egyik figyelmet érdemlő bölcs hindu mester mondása: „Aki a mélybe gyakran néz, - arra a mélység visszanéz.” Mi is szívesen visszanézünk a mögöttünk tornyosuló esztendőkre – és meghatódunk.

Hamar ráeszméltem arra, hogy a Kárpát-medencében élő magyarság élete akkor lesz eredményes, ha munkásai, dolgozói, tudósai tisztességgel helytállnak, és ha a felnövekvő generáció szorgalmasan dolgozik és egymást segíti. Már 14 éves koromban elhatároztam, hogy pedagógus leszek, és munkámmal példát mutatok a többieknek. S mikor 1948. júliusában bölcsészettudományi doktori vizsgámon becsülettel helytálltam – a szívem átmelegedett. Tudtam, dolgoznom kell minden erőmmel – és személyes példamutatással helyt kell állnom. És bár a történelem két esetben is áthúzta az országhatárt a fejem felett, én szenvedélyesen tanítottam és neveltem. Különösen figyeltem a falukból érkező tehetséges tanulókra.

S amikor családot alapítottam, feleségemmel 57 évig együtt helytálltunk a pedagógus pályán. Persze arra is volt gondunk, hogy saját gyermekeinket tisztességgel neveljük – és érdeklődésük szerint megfelelő életpályára irányítsuk.

1959-től nyugdíjazásomig a kaposvári tanítóképzőben szorgoskodtam és tanítóképzős tankönyvet is írtam „NYELVTAN NYELVMŰVELÉS” címen. Ezzel is próbáltam segíteni a pedagógus pályán dolgozókat.

Somogyország fővárosa, Kaposvár, saját történelmével is példát mutatott a jövő pedagógusainak. Hiszen a mocsárvárat építő település – a törökök rombolása után – ismét föltámadt, fejlődött, szervezkedett, építkezett. Új városrészeket létesített, iskolákat, múzeumot, kórházat, színházat létesített. Szakemberek képzésével segítette a fejlődést, s ma már egyeteme is van. Így aztán természetesen segítheti az ország fejlődését, s ma már példásan teljesíti kötelességét. Akár Berzsenyi Dániel, akár Rippl-Rónai József vagy éppen Takáts Gyula nevét említjük. Így aztán Somogy megye és Kaposvár becsülettel segítette a fejlődést.

Megemlítem, hogy az elmúlt 30 évben kb. 170 idegen nyelvű verset fordítottam le magyarra – 7 idegen nyelvből. Fordításaimmal jó példát mutattam az európai irodalommal való kapcsolat kiépítésére. De a „Somogyiak Baráti Körének” 30 éves budapesti működése jó példát mutat a somogyiaknak, a szülőföldről kiszakadt somogyiaknak a kulturális kapcsolatok ápolására.

Igen Tisztelt Ünneplő Közönség!

A kitüntetettek nevében meghatóan köszönetet mondok minden pártfogónknak, akik méltónak tartottak minket a kitüntetésre. Nevelőinknek, családunknak, munkatársainknak – és minden közvetett barátunknak – ugyanígy a színvonalas műsort biztosítóknak is. A munkáért őszinte szívvel mondunk köszönetet.

A jövőben is igyekszünk helytállni. Szívvel köszönjük!”

Csapó Virág felkérte Juhász Tibort, a Somogy Megyei Kormányhivatal vezetőjét köszöntőjének elmondására. Juhász Tibor kormány megbízott úr 20 évig volt Kaposvár képviselője, három cikluson át Kaposvár alpolgármestere.

Juhász Tibor Kormány megbízott: „Szép jó estét kívánok mindenkinek! Polgármester Úr! Elnök Úr! Kedves Kitüntetettek! Vendégek, Kaposváriak! Kérem, engedjék meg, hogy nem kisebb személy, mint Széchenyi István, a legnagyobb magyar gondolatát kölcsönvéve köszöntsem Önöket. „Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”

Mikor valaki a tenni akarásától fűtve a közéletet választja jövőbeni hivatásának színteréül, óhatatlan, hogy a magasabb eszmék szolgálatába álljon, melyekre családja és környezete tanította, megpróbálván mindazt közössége javára fordítani.

A kezdeti „tűz” aztán persze igen hamar találkozik az igencsak gyakorlatias akadályokkal, melyek megtanítják az embert a megfelelő alázatra, valamint az alkalmas eszközök kiválasztására.

Mikor magam is e pályára léptem, még elképzelhetetlennek tűnt mindaz, ami ma már természetes. De mertünk álmodni, tudtuk, lelkesedés és idealizmus nélkül nincs fejlődés, csupán szürkeség és elfásulás. A városban járván mindig eszembe jutnak azok a napok, amikor még minden aludt és minden olyan véglegesnek és megváltoztathatatlannak tűnt a maga szürkeségében.

„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”

Tisztelt Ünnepi Közgyűlés!

A magyar történelmet, a saját nemzetünk történelmét, ha vizsgáljuk, azt találjuk, hogy válságok sorakoznak véget nem érően egymás után. Mindegyik a megsemmisülés veszélyét hordozza, ám egyben utat nyit a jövő felé. Városunk több száz éves múltjában többször is láthattuk, hogy a tenni akarás az álmokkal szövetkezvén mekkora eredményeket hozhatnak.

Németh István 1895-ös székfoglaló beszédében egy mondatban foglalta össze a célt: „Igyekeznünk kell a városban modern kényelmet teremteni a közegészség, köztisztaság, külső csín és közlekedés tekintetében.”

1989-ben a rendszerváltással számunkra is elérkezett az újrakezdés pillanata. Közel egy évszázados kényszerpihenő után folytattuk Németh István városépítő munkáját és még nagyobb lendülettel vágtunk bele egy mai szemmel nézve is korszerű, azonban történelmi értékeit megőrző, élettel teli modern nagyváros felépítésébe. Tele voltunk kérdésekkel, tele voltunk kételyekkel, néha megbotlottunk a soha nem járt úton.

De mertünk álmodni, hittünk a történelmi pillanatban, az újrakezdés, az újjászületés sikerében. Az átalakulás nehézségei közepette is épült, szépült, gyarapodott városunk. Mi, akik ma itt élünk „Somogyország fővárosában”, a XXI. század hajnalán körülnézünk, és büszkén vállaljuk: Kaposvár, a MI városunk.

Kaposvár lendületes város, él, lüktet, keresi az útját, a szecesszió és a festők városa. Kiállításaiival, fesztiváljaival, zenei programjaival vonzza a turistákat, magával ragadja a látogatókat is.

Kaposvár egy szerethető város, szeretik is az itt élők, szeretetik is az itt lakók, de az ide érkező vendégek is hamar megszeretik. Utcáink, tereink szebbek, mint eddig bármikor, és élettel telnek meg rendezvényeink során, melyek segítségével, talán bátran mondhatom, igazi közösséggé váltunk mi, kaposváriak. Igen, azt hiszem, mondhatom, közös munkánk legnagyobb eredménye Kaposvár, a város erős közössége. Mert Kaposvár egy büszke város, büszke polgárokkal. Kaposvár polgárai hisznek az összefogás, az összetartozás erejében.

Ezt az összetartozást ünnepli ma Kaposvár közössége a város ünnepnapján.

2010-ben a gazdasági válság után, országunk életében egy politikai újjászületés következett be. Azóta a megújulás, a nagy változás korszakát éljük. Újabb kihívás, újabb lehetőség. Egy új út nyitása a jövő felé, hogy az ország, és hogy Rippl-Rónai városa újabb sikeres korszakot kezdjen.

Ma, amikor egy felelősségteljes kormányhivatal vezetőjeként köszöntöm Önöket, hitemben továbbra is kaposvári maradok. Miként eddig, építési, majd 20 éves képviselői, és 12 éves alpolgármesteri tevékenységem során is a városért tenni és élni akaró polgár.

Új feladatom, új munkám elszólít a Városházáról, de teljes bizonyossággal tudom, hogy az utánam következők továbbviszik, építik és a kaposváriak javára fordítják mindazt az örökséget, melyet pályafutásom során, legjobb tudásom szerint hagyok most magam után. A városért tenni akaróknak ajánlom Popper Péter szavait: „Az igény valóságot szül, a dolgok megvalósulásának az a kezdete, ha makacsul rájuk gondolunk.”

Végezetül hadd ragadjam meg az alkalmat, hogy ezúton köszönjem meg a Közgyűlésnek, képviselőknek, a hivatal dolgozóinak, a főjegyző, valamint a polgármester úrnak és minden kaposváriának az együtt, munkával töltött éveket. A Magyar Köztársaság Kormánya és a magam nevében pedig köszönöm a kitüntetetteknek az eddigi munkát és kérem, hogy szakterületükön példamutatásukkal és értékrendjükkel járuljanak hozzá a következő évek közös sikereihez.

Elköszönésemet hadd zárjam ismét Széchenyi gondolatával: „Egynek minden nehéz; soknak semmi sem lehetetlen. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket.”

Dr. Heintz Tamás országgyűlési képviselő: „Tisztelt Polgármester Úr! Kedves Kitüntetettek! Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Van nekem egy barátom, egy korábbi kitüntetett. Egy alkalommal, amikor szóba került az elismerése, csak ennyit mondott: Ezt a díjat én nem töletek, képviselőktől, hanem a Vároستól kaptam. Nem nektek tartozom ezért hálával, hanem a Városnak tartozom ezért szolgálattal.

Sokszor eszembe jut ez a mondat azóta is évről évre, amikor decemberi Közgyűlésen döntünk a kitüntetettekéről, hiszen az elismerést valóban nem tőlünk, hanem a várostól kapják. De mi is ez a város? Talán földrajzi egység lakóinak összessége, épületek együttese?

Ennél sokkal több. Talán a város maga a Krisztus előtt évszázadokkal itt már letelepedettek: kelták, rómaiak, a szentjakabi bencés apátság alapítói, a rupoli várépítők, a török megszállást túlélők, az eszterházi birtokon serénykedők, a vármegyeházát, a szecessziós belvárost, a cukorgyárat, a vasutat, a színházat, a lakótelepeket, a most megújult belvárosi utcákat építők, itt élők és elszármazottak és idetelepült 10 és 100 ezrek közös akarata. Mely meg-megújulva teremt és alkot itt a Kapos völgyében és a Zselic felé hullámzó dombokon.

A város nem másként közös vágyunk és akaratumk egy békés és biztonságos otthon után, mely Lénárd Sándor szerint csak ott lehet: „Ahol gyökerei vannak, halottai az anyaföldben, ahol tegeznek az embert, ahol nagyapja ültette diófának a gyümölcsét tőri és fát ültetve unokáira gondol.”

Emlékeznek még? Tavaly erre a színpadra a színház épületét ábrázoló marcipántortát hoztunk be annak jeléül, hogy az ígéreték és az elvesztegetett lehetőségek után itt az idő felújítani végre ezt a gyönyörű épületet.

Az ünnepi Közgyűlés után aztán sokak meglegedésére hamar elfogyott a hatalmas édesség. Csak egyik szocialista képviselő társam jegyezte meg némi malíciával az arcán: Doki, merész húzás volt ez, 18-ra lapot húztál. Akkor nem egészen értettem, hogy miről beszél, de a következő félévben minden kiderült. A desszert után általában a kávé következik, népies nevén a feketelevés. Nos, a torta, az általunk elfogyasztott torta, desszert után megérkezett a feketelevés, amelyet az előző Kormány főzött nekünk. És nekünk kell kiinni ezt a keserű poharat és ez alapvetően megváltoztatja és tovább szűkíti a lehetőségeinket.

De nem adjuk fel, ha kell, minden követ megmozgatunk és felújítjuk ezt a színházat. Csak azért is! Építeni fogunk, újra építeni a város erejéből, a megállíthatatlan 2000 éves akarattal, a kitartással, a megmaradással, a fejlődés erejéből. És hogy hogyan? Gyermekekoromban gyakran segítetttem építeni építkezéseken és adogattam a téglát a mesternek, aki azt kézbe vette,

megforgatta, megkopogtatta és a selejtet kidobta. A habarcsba csak az ép került. Így épülhetünk tovább, ez a város akarata és ez évezredes üzenete a mának.

S végül egy közegészségügyi közlemény. A szózatot követő szünetben nyugodtan kávézzanak, ez nem az a kávé, amiről korábban beszéltem.”

Csapó Virág elmondta, hogy a szünetet követően a kitüntetettek tiszteletére gálaműsor következik, amelyben a Csiky Gergely Színház művészeti, valamint Sebestyén Márta és Sáfár Mónika vendégművészek működnek közre és az ünnepi műsor zenekarát Stauróczky Balázs vezényli.

A jelenlevők nevében még egyszer gratulált a kitüntetetteknek és megköszönte a vendégeknek, hogy jelenlétükkel megtisztelték a rendezvényt.

Az Ünnepi Közgyűlés zárásaként elhangzott a Szózat.

K. m. f.

Szita Károly
polgármester

dr. Kéki Zoltán
címetes főjegyző

Borhi Zsombor
tanácsnok

Kiss Tamás
képviselő